

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 24 cor. (14 Lei)
Pe 1/2 de an . . . 12 cor. (7 Lei)
Un număr 40 fileri (30 bani.)

lese ca număr poporal al „Unirii” în fiecare Joi.

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj
(Județul Alba-de-joș.)

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 1 cor. a doua și a treia oră 80 fil.

S'a început răfuiala.

Oștirea noastră a început atacul și înaintează biruitoare. — S'a pornit răfuiala pe întreg frontul.

Am luat 5 tunuri mari, 30 mitraliere, muniții multe, prizonieri mulți.

Trupele românești sunt primite pretutindeni cu brațele deschise de către ai noștri.

UNGURII FUG ÎN NEORÂNDUIALA.

Ce spune Marele Cartier General (Inalta comandă românească) pe ziua de 17 Aprilie despre frontul cu Ungurii.

In noaptea de 15—16 Aprilie inamicul a atacat pe frontul de Pietriș (N. V.) Cincarlău, Hadad și Giortelek, Țiganii, D. Hocinului (Nord Ciucea). Atacul a fost respins. Trupele noastre trecând la ofensivă au ajuns până la ora 12 în ziua de 16 (adecă în timp de 5 ore Not. Red) pe linia: Hadad, Hereclean, Igeriște, D. Balatruc, D. Danilei, Vașcău, Gura Hoșului, Soborșin.

Trofee: S'au capturat 5 obuziere de 100; 30 mitraliere, foarte multe arme și mari cantități de munițiuni. S'au făcut numeroși prizonieri.

Pierderi: Morți: 2 ofițeri și 19 soldați, răniți 8 ofițeri și 86 soldați. Dispăruți: 1 ofițer și 10 soldați.

Pierderile inamicului sunt foarte mari; numai în sectorul Crișului Alb s'au îngropat peste 500 cadavre.

Marele Cartier General.

Oștirea noastră merge tot înainte.

— Comunicatul din 18 Aprilie. —

Trupele noastre după lupte îndârjite au ocupat localitățile: Hodod, Hereclean, Recea, Supurul de jos, Horond (Corond), Sarmaș, Aug, Dersida-mică, Selagiu, Lunca, Crasna, Feketeto, Bucia. — La Balziu, Fehiș, Totvaradia trupele noastre sunt primite pretutindeni cu mare entusiasm de populație.

19 Aprilie. După o luptă îndârjită capetele noastre de coloane au ajuns în seara zilei de 18 Aprilie pe linia: Tocsă—Seinii—Valasut—Tasnad—Porc—Bucșa—Lore—Karand—Aldești—Maria-Radna. Pierderile noastre sunt serioase. *Colonelul Paulian a căsūt ca un exou în fruntea bravei sale brigăsi de Vânători.*

Sătmarul, Careii-mari, ocupate.

20 Aprilie. Inamicul bătut se retrage în disordine pe tot frontul. Trupele noastre au ocupat Hust, Sătmar, Careii-mari, Margita, Orvind, Al. Lugoj. Pe valea Crișului Negru au ajuns la Tarcany, Negerfalva (5 km. S. e. Beiuș.)

S'au capturat mai multe sute de prizonieri și mult material de cale ferate.

Oradea-Mare e în mâinile noastre.

21 Aprilie. În seara de 20 Aprilie a. c. capetele noastre de coloane au ajuns pe linia: Canger—Petreni Piscolt—Dengheleag—Mihaer—Oradea-Mare—Letcamare—Lanta-mare—Bars—Palota—Marca—Biharia—Beliu—Boroșineu—Giarmata—Pancota—Târnova. Moralul trupelor este înălțător. În Oradea-Mare mulțimea a primit unitățile Române cu flori și aclamațiuni. Pierderi: Morți: Sublc. Grigorescu din reg. 10 Roșiori și 2 soldați. Răniți: Subloct. Cesar din reg. 81 inf. și 14 soldați. Pradă de război: O baterie de tunuri cu atelajele ei, multe arme și munițiuni și numeros material de cale ferată.

22 Aprilie. Trupele noastre continuă înaintarea. S'au mai capturat prizonieri, materiale, mitraliere, arme, mari cantități de munițiuni și materiale de cale ferată.

SIBIU, 23 Aprilie.

În Sibiu a sosit din Oradea-Mare următoarea telegramă:

În ziua întâi de Paști, la ceasurile 1, a intrat în oraș generalul Moșoiu, dimpreună cu statul său major (ofițerii înalți, cari încunjură pe un general) în fruntea cavaleriei. A fost o zi înălțătoare pentru Români O-

răzii. Delegația (solia) orașului a oferit (a înfățișat) generalului Traian Moșoiu pâne și sare. (Ag. Dacia)

BLAJ, 22 Aprilie.

Astăzi a trecut prin Blaj un cunoscut al nostru, ofițer român, care a fost chemat telegrafic să primească comanda gării din Oradea-Mare.

Vestea învingerilor la Blaj.

Insufletește mare. — Tragerea clopotelor la catedrală. — Tinerimea și cetățenii Blajului și-au arătat bucuria percurgând stradele cu cântări naționale și cu steaguri.

22 Aprilie.

Vestile despre înaintarea eroică a armatei noastre la Blaj au fost primite cu o insufletește de nedescris. Cea dintâiu știre despre căderea Orăzii mari a sosit la adresa P. Sf. Sale episcopului Dr. Demetriu Radu. Știrea s'a lăsat în Blaj ca fulgerul. A doua zi de Paști clopotele celea mari dela mânăstire au vestit bucuria la toată suflarea.

A treia zi, în ceasurile amiezii tinerimea și cetățenii Blajului, doamne, domni și fărani s'au pornit pe urmele unui falnic steag treicolor, cu muzica în frunte și s'au îndreptat spre pridvorul mânăstirii. Acolo s'a cântat »Imnul Regal« și »Deșteaptă-te Române«, după cari mulțimea nu mai încetă să strige cu mare insufletește: »Trăească M. S. Regele Ferdinand, Trăească Consiliul Dirigent, Trăească Armata română, Trăească România întregită!

Dela Catedrală mulțimea s'a îndreptat spre locuința dlui Dr. Iuliu Maniu, unde în nesfârșite aclamări a sărbătorit pe marele fiu al Blajului, care dintre noi a plecat la locul său de Conducător al sortii noastre din aceste zile.

Manifestanții s'au dus de aici la Curtea metropolitană, la locuința Păr. Vicar Dr. Vasile Suci. Apoi a parcurs strada cea lungă oprindu-se la locuințele dlor Alex. Ciura și Gavril Precup, cari au îndreptat mulțimii cuvinte de înaltă insufletește românească.

Pretutindenii s'a cântat »Imnul Regal« și a fost aclamată viteaza armată română, care în unire frățească de ardeleni, munteni și moldoveni, fac în aceste zile adevăratul nostru războiu de biruință.

Bucuria, pe care o stărnesc bunele vești în Blaj, trece orice închipuire.

M. Sa Regina Maria a sosit acasă din Paris.

București, 23 Aprilie.

Ieri a sosit la București M. Sa Regina Maria, venind din Paris. Bucureștii i-au făcut o grandioasă (minunată) primire. La gară a fost întâmpinată de M. Sa

Regele Ferdinand, de Generalul Prezan cu întreg statul său major și de toate autoritățile civile (oficiile țării și ale orașului).

(Ag. Dacia.)

A mai sosit un batalion de voluntari din Italia.

Sibiu, 23 Aprilie. — Astăzi a sosit la Făgăraș un batalion de voluntari din Italia. Întru întâmpinarea lor au plecat la Făgăraș dl Dr. Victor Bontescu și generalul Siviu Herbay.

Dl ministru GOLDIȘ la Sibiu.

Sibiu, 23 Aprilie. — Astăzi a sosit la Sibiu, venind dela București dl Ministru Vasile Goldiș, dimpreună cu deputatul francez Meunier.

Mașinele noastre de sburat.

Din Șoborșin vine vestea, că mașinele de sburat și-au avut și ele partea leului în alungarea și baterea trupelor maghiare. S'au coborât aproape 20—30 de metri deasupra lor și le-au împrăștiat cu ploaie de gloanțe.

Jertfe.

Eră ziua de 7 Noemvrie, 1918, o zi frumoasă, cu soare cald de vară, cu câmpuri pline de iarbă și de flori și cu paseri vesele în aer. Toate se bucurau pentru darul libertății, care o vedeam răsărită și pentru neamul nostru batjocorit și nedreptățit de toți, dar miluit de Dumnezeu.

În ziua aceea am plecat împreună cu inimosul căpitan Ioan Muntean din Blaj spre Armeni, unde eră mult plâns și jale, fiindcă jandarmii maghiari, cu o zi înainte, au împușcat în stradă mai mulți românași de ai noștri.

În drum, am poposit în toate comunele, prin cari am trecut, bucurându-ne de împrejurările, ce le-am aflat, pe unde am fost și mainainte și organizând satele încă neorganizate.

Ajungând în comuna Broșteni, ne veni în față, din câmp, un car cu cucuruz, tras de doi bouleni. Îi mână o femeie, oare, ferindu-se pe marginea drumului strâmt, s'a oprit, plecânduși capul. Femeia aceea, care aștepta și ea ceasul revederii bărbatului dus în oaste, ținea cu o mână boul de corn, iar pe cealaltă își ținea pruncul mic, în fașe. Deodată mi-a venit în minte războiul cu toate nefericirile și grozăviile lui, cu jertfele, cari s'au adus pe câmpurile de luptă și cu alte multe jertfe tot așa mari, cari le-au adus bătrânii, femeile și băiații acasă, după front.

Poate, niciodată nu s'a deșteptat în sufletul meu un sentiment de cinste așa puternic pentru o ființă neunoscută ca față de femeia aceea trudită, și cu fața aspră. Eră cinstea, ce o dam unei țărane, care își sfinția sufletul prin muncă grea și prin marea iubire de mamă: prin împlinirea cu vârf a datoriei. Am cerut binecuvântarea cerului peste femeie și copil și am zis, că Dumnezeu ne-a păstrat și ne-a mântuit în mod minunat pentru jertfele aduse de țărănimea noastră bună, harnică cu pur-

țări pline de bunăcuviință și cu încredere în purtarea de grijă a Părintelui ceresc.

Cât de mângâiat aș fi, dacă aș putea spune fiecărui țaran român: Frate, să înțelegem bine, că fericirea și libertatea crește ca grâul curat numai în brazdele suferințelor și ale jertfelor. Să nu credem, că fericirea stă în mâncare, în beutură și în trândăvie, ci în împlinirea datorinței, muncind și aducând orice jertfe curate aduse pentru sufletele, familiile, neamul și pentru biserica noastră. Și să mai punem la inimă că libertatea, de care ne-am învrednicit, vom pute-o păstra numai cu armele, cu cari am câștigat-o: cu jertfe, cu bunățatea inimilor noastre și cu încrederea în Dumnezeu. Să nu lăpădăm armele acestea, singure vrednice de un român cinstit.

Senlor.

Regele Țăranilor.

— Maiestatea Sa Regele Ferdinand laudă virtuțile țăranilor români. — Părintele bun cunoaște vrednicia fiilor săi.

Un gazetar englez s'a înfățișat în audiență (ascultare) la Maiestatea Sa Regele Ferdinand în București. Făcându-se vorba despre sătenii români M. S. Regele a spus, că în România Mare țărani sunt mulțimea. Între locuitorii țării celei de curând la cheagate sătenii sunt grosul. Apoi a urmat cu acestea frumoase cuvinte de laudă:

— »Țăranul român e foarte rezistent (răbduriu și tare) și soldat minunat, care în decursul războiului prin energia (vlagă) și puterea sa a dovedit înalte și prețioase virtuți.

Gazetarul englez a vestit în toată lumea acestea calde și drepte cuvinte ale Maiestății Sale, arătând, cum Poporul românesc are un Rege cu atâta iubire față de cei mulți, pe cari îi iubeste și îi prețuiește după dreptate. Adevărat Rege al țăranilor!

Meseriașii și comercianții din Blaj.

— Adunarea generală a „Societății meseriașilor și comercianților români”. —

21 Aprilie.

Meseriașii și negustorii români din Blaj au ținut a douăzeci de Paști a treisprezecea adunare generală a societății lor. S'au adunat în număr foarte frumos la „Casina română” și au trezit iarăși la viață vrednicia lor însoțire, care din pricina marelui răboiu a fost silită să-și curme lucrările ei binefăcătoare încă în anul 1915.

Adunarea a condus-o marele ei părinte de până aci, profesorul *Gavril Precup*, cunoscut tuturor ca om de inimă și de însuflețită conducere. În cuvântul de deschidere, care a fost o vorbire de înalt avânt și de o rară înțelepciune, președintele a arătat cauzele pentru cari însoțirea a trebuit să-și întrerupă lucrările sale.

Vorbirea dlui Precup.

— Membrii societății noastre, măestri și sodali (calfe), am trebuit să plece și dânsii, aproape toți, să se lupte în răboiul silnic — spune dl Precup. Și pe noi ne-a durat foarte mult, când am văzut, că ei sînt siliți să se ducă înaintea morții și să lupte pentru interese străine, și să moară unii pentru cei cari nu erau binevoitorii, ci călăii și asupritorii noștri. Din această cauză, societatea noastră, care chiar și în vremea păcii a fost un ghimpe în ochii stăpânilor nedrepti, a trebuit să se restrângă și să tacă, cel puțin la părere, patru ani îndelungați. Acum însă când vremile s'au întors înpre vrednicul nostru noroc, societatea meseriașilor nu-i iertat să mai steie deoparte, ci trebuie să se pună cu zor la lucru. Dumnezeu ne-a învrednicit să vedem cu ochii România Mare. Până acum am făcut ce am putut. Dar acum suntem liberi, acum trebuie să începem altă muncă. Nu mai are cine să ne asuprească: acum suntem cu adevărat Societatea meseriașilor români, așa cum a fost botezată dintru început societatea noastră, dar nu au îngăduit-o să-și poarte numele adevărat stăpânilor cei asupritori. Tînta noastră este întemeierea unor orașeni vrednici, cari să aibă în mîna lor negoțul, meseriile, banul și bogăția țării, care este a noastră acum. Destul am îmbogățit pe străini și ne-au supt orașenii de altă lege și de altă limbă. Acum e timpul să ne întemeiem noi orașele noastre cinstite și harnice, cari prin bogăția și strădania lor să înainteze binele țării românești.

Pe mine — zice d. Precup — datorința m'a chemat în altă parte, la altă muncă, și trebuie să părăsesc Blajul. Va trebui deci să vă alegeți alt conducător. Cu sufletul meu voi fi însă totdeauna între DVoastră. Societatea, pe care am slujit-o atîta ani cu toată răvna inimii mele, nu voi uita-o nici odată, ci voi veghea deapauri asupra mersului ei.

O dorință am, de care nu mă pot desface: să facem împreună *casă națională a meseriașilor din Blaj*, vechiul nostru vis măreț. Și am nădejde, că între împrejurările prielnice, pe care ni-le hărăzește România Mare, să o putem face cât de curînd.

Recunoștința Societății.

Cam astfel a grăit d. Gavril Precup, însă nici pe departe nu am putut să prindem în slove alte multe lucruri înălțătoare și sfaturi înțelepte, pe cari vrednicul „tată al meseriașilor” le-a mai preșerat în cuvîntarea sa. Vestim însă cetitorilor noștri de aiurea, că d. Gavril Precup a pus atîta tragere de inimă și suflet românesc în lunga sa conducere a societății meseriașilor blăjeni, încât numele dsale s'a pus totdeauna ca pildă înaintea tuturor conducătorilor de societăți din Ardeal și părțile ungurene. Meseriașii din Blaj au fost mândri cu drept cuvînt de profesorul inimos, care s'a coborît la breasla meseriașilor și i-a înălțat la treaptă de cinstire între meseriașii români de pretutindeni. Sub conducerea dsale și-au făcut meseriașii noștri *frumosul lor steag albastru, pe care, în mijloc de mărețe serbări, l-a sfințit, la vremea sa, însuși vestitul canonic Dr. Aug. Bunea*. La stăruința dsale s'au aranjat cele două *expoziții* (arătări de lucruri minunate făcute de măestri noștri), cari au dus departe numele bun și iscusința meseriașilor din Blaj. Fără să mai pomenim, că d. Gavril Precup nu se sfia să colecteze (adune) însuși obol lângă obol pe seama societății, la toate prilejurile și dela toți oamenii de bine. Pe lângă multele producțiuni, șezători culturale și cetiri de lucruri folositoare, cu cari vaza societății s'a ridicat și meseriașii înșiși s'au cultivat și înălțat.

Meseriașii noștri au și fost recunoscători dlui Precup pentru buna și inimoasa sa apostolie, iar cu prilejul acestei adunări-recunoștința lor și-a ajuns culmea. L-au sărbătorit ca pe un adevărat părinte și l-au rugat să le rămână *președintele de onoare* pe toată viața.

Continuarea adunării.

Urmîndu-se adunarea mai departe, s'au făcut unele schimbări în statutele societății, schimbări cerute de împrejurări. Astfel s'a hotărît schimbarea paragrafului 1., care cuprinde numele societății. Pe viitor societatea se va numi: „*Societatea meseriașilor și comercianților români din Blaj*”. Numele unguresc, *poruncit pînd aici să-l poarte societatea alături de cel românesc*, se șterge pe vecie. Asemenea se schimbă §. 6, care privește pecetea societății. Ea pe viitor va fi numai româ-

nească, nu și ungurească, cum cereau miniștrii dela Budapesta.

S'au schimbat apoi paragraful 7 punctele b, c, d și e. Pe viitor membrii *fondatori* vor plăti odată pentru totdeauna 200 cor.; membrii *pe viață* 100 cor.; membrii *ordinari* 12 cor. la an și membrii *ajutători* 6 coroane.

Din *raportul general* (darea de seamă) despre lucrările societății în cei trei ani din urmă, cetit la punctul 3 al adunării, s'a văzut, că, în urma împrejurărilor răboiului societatea nu a putut să se arete cu aproape nimica înaintea publicului, nici să arete vre-o înaintare față cu trecutul, pentru că membrii ei erau aproape toți mobilizați și nu avea cine să lucreze. Cei câțiva membrii din comitet rămași acasă au îngrijit de chivernisirea averii, ceea ce au făcut-o cu toată tragerea de inimă și dragostea. Din *raportul cassarului* se vede, că averea societății a sporit și în acești trei ani grei, mulțămîta bunilor conducători. Sporul față de trecut e de 8,127.82 Cor. Iar averea întreagă a Societății trece peste 27 mii coroane! Din averea sa, societatea ajută creșterea ucenicilor de meserii, susține o casă de cetire cu ziare și bibliotecă și are de gînd să-și zidească o *casă națională* a meseriașilor împreună cu magazine pentru marfă și cu hală (casă) de vânzare, unde să se arete și să se pună spre vânzare lucrurile măestrilor din societate.

După ce rapoartele secretarului și ale cassarului au fost cercetate de cătră comisiunile alese anume pentru aceasta și s'a făcut înscriere de membrii noi, s'a purces la alegerea noului comitet pe 3 ani.

Noul comitet.

Meseriașii Blajului se despart cu inima îndurerată de iubitul lor președinte de până acum. S'au mîngăiat însă, când d. prof. Gavril Precup a făgăduit că nu-i va părăsi nici când cu inima, cu interesul și cu sprijinul său. D-sa va sta totdeauna în legături cu comitetul cel nou, ca împreună să țină societatea tot la înălțimea de până acum și, mai mult: să o ridice la treapta de înălțare pe care o cer vremurile. Imbucurați de acestea, făgăduințe meseriașii au ales în bună înțelegere următorul comitet:

Președinte de onoare: *Gavril Precup*, inspector general al învățămîntului secundar din Ardeal, Bănat și părțile ungurești. Președinte: *Vasile Suciu*, prefectul Tipografiei Seminariale. Vicepreședinte: *Sever Pop*, conducătorul însoțirii „Consum”. Secretar: *Alexandru Lupean*,

profesor și redactor. Cassar: *Victor Muntean*, contabil la „Patria”. Controlor: *Aurel Trifan*, croitor. Bibliotecar: *Demetriu Turcu*, comerciant. Econom: *Ioan Blaga*, tipograf.

Membrii în comitet: *Vasile Barna*, faur, *Stefan Pula*, faur, *Ștefan Dragoș*, pantofar, *Emil Oltean*, întreprinzător, *Eugen Nicola*, mechanic, *Dionisiu Trifan*, croitor, *Niculău Moldovan*, croitor, *Barna Niculau*, pantofar.

Propuneri.

Înainte de închiderea adunării s'au făcut câteva propuneri foarte cuminți.

Profesorul *Dr. Alexandru Borza*, arată binefacerile *cercetășiei*, cari ar fi bine să se poată restrînge și asupra ucenicilor și sodalilor de meserii. Îndeamnă pe patroni să îngăduie ucenicilor lor să se înscrie în cohorta de cercetași din loc, unde vor fi primiți cu drag. — Patronii, și peste tot, societatea se arată foarte pătrunsă de cuvintele dlui Borza făgăduind tot sprijinul.

Profesorul *Petru Suciu* îndeamnă Societatea să facă pașii de lipsă la locurile cuvenite, ca la împărțirea pămîntului care e în pregătire acum, meseriașii încă să nu fie uitați, ci să li-se menească și lor în orașe câte un locșor de casă și de grădină, iar meseriașilor începători să le aranjeze statul câte-un atelier cu toate uneltele de lipsă, pe cari apoi dânsii să-l răscumpere mai târziu prin amortisare. În felul acesta am putea să ne înghiebam și noi clasa de mijloc de care atîta lipsă avem în România Mare. — Propunerea dlui Suciu e primită cu însuflețire și se lasă în sarcina Comitetului ca să-o studieze și să facă pașii de lipsă.

Dl *Sever Pop*, tîlmăcește bucuria întregii societăți că la această adunare *profesorii* noștri s'au înfățișat în număr atît de frumos și arată că au la inimă cu toți interesele societății. Le mulțamește cu căldură și îi roagă ca pe viitor să îndemne pe școlari să îmbrățișeze meseriile și negoțul cu mai multă dragoste-de cât până aici și să se aleagă pentru meșteșuguri și negoț, nu numai copiii cei mai slăbuți la carte, ci dintre isteți toți aceia, pe cari firea i-a croit pentru îndemnări de branșe. Meseria e plug de aur și astăzi, în lumea banului, mai ușor trăiesc meseriașii și negustorii decât mulți cărturari și canțeliști. Deci e bine și cumințe ca părinții să nu se gîndească tot numai la cariere, adeseori prea puțin răsplătite în viață, ci

să-și îndrume copiii pe calea meseriilor și a negoțului. În România mare acestea au mare viitor și cinste.

Frumoasa adunare s'a încheiat în ceasurile serii. Toți cei de față s'au depărtat mângâiați, convinși că Societatea merge pe cărări bune și ea face cinste deplină meseriașilor Blajului și conducătorilor ei.

Raportor.

DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ.

Teatru național în Blaj.

Am pomenit într'un număr trecut al gazetei noastre, că artiștii Teatrului celui mare dela București vor veni după sărbătorile Paștilor în Ardeal și vor da mai multe reprezentații în orașele noastre mai de frunte. În săptămâna trecută a sosit în Sibiu dl *Zaharie Bărsan*, unul dintre artiștii Teatrului Național dela București, și în înțelegere cu dl *Tiberiu Bredician*, îndrumătorul mișcării teatrale dela noi, au statorit programul zilelor de teatru și orașele unde vor veni artiștii dela București.

La Blaj vor veni Sâmbătă și Duminică în 10 și 11 Maiu nou, și vor reprezenta (jucă):

1. Sâmbătă, 10 Maiu, piesele (bucățile de teatru): *Poemul Unirii* unirea țărilor românești cu România-mamă și *Apus de soare* (Din istoria lui Ștefan cel Mare, domnul Moldovei).

2. Duminică, 11 Maiu: *Fântâna Blanduziei* (Poveste frumoasă din vremea Romanilor, strămoșii noștri) la ora 3 după amiazi, pentru școlari mai ales. Iar seara: *Razvan și Vidra* (din istoria neamului).

Artiștii Teatrului Național vor mai ținea reprezentații în Brașov (27, 28, 29 și 30 Aprilie), Sighișoara (1 Maiu), Mediaș (2 și 3 Maiu) Sibiu (4, 5, 6, 8 și 9 Maiu), Făgăraș (7 Maiu), Turda (12, 13 Maiu), Cluj (14, 15 și 16 Maiu) Dej (17, 18 Maiu), Bistrița (19, 20 Maiu) Alba-Iulia (22, 23 Maiu), Orăștie (24, 25) și Deva (26, 27 Maiu).

În Blaj reprezentațiile vor avea loc în Sala de gimnastică a Gimnaziului. Prețul biletelor de intrare se va vesti la vremea sa.

Episcopul Aradului internat.

Ungurii au ridicat din reședința sa pe Prea Sfinția Sa episcopul gr. or. *Ignatie Pap*, dela Arad și, ducându-l cu ei, l-au internat în partea apusă

a Ungariei. În aceeași vreme au dus între baionete, bătăndu-i cu patul puștilor, pe protopopul *Romulus Ciorogariu* și pe preotul *Lazar*.

Peste linia despărțitoare, bandele ungurești prind și duc la cătănie cu sila feciorași români între 14 și 18 ani. Iar pe femei le adună și le silesc să sape șanțuri de apărare pe seama cătanelor ungurești.

Românii, cari se mai află la Budapesta vor fi internați până la unul în băcăile dela Șopron, la porunca comuniștilor unguri.

Iată, cea mai zdrobitoare dovadă, că poreclele de bolșevici și comuniști pe cari le i-au nelegiuții dela Budapesta nu le pot ascunde gândurile lor negre: ei vreau să ne încalce iarăș cu orice preț! Draci de s'ar face: pintenii tot le rămân... Trebuie să li-se rupă odată pintenii, cu cisme cu tot!

Cuvintele de laudă și de îmbărbătare ale unui deputat francez.

16 Aprilie.

Deputatul franc. *Ruergezac*, trimis din partea Ministerului de războiu al Franței ca sol în România mare, oprindu-se la București în drumul său spre Ardeal, a spus unui gazetar următoarele:

»Am văzut pe Regina voastră la Paris, pe neașămănată voastră Regină, și puteți fi încredințați că Majestatea Sa a câștigat în Franța o mare biruință românească.

În ajunul plecării mele am luat masa cu Regina la Palatul Elyseu. La plecare, președintele Republicei a rugat-O să treacă în revistă batalionul de infanterie care, cu drapelul și cu muzica în frunte a dat onorurile militare. Creș că pentru întâia dată o femeie a fost invitată să treacă prin fața trupelor franceze. Dacă ați fi văzut-o cu Crucea de războiu pe piept, trecând în revistă trupa, ați fi fost tot atât de mișcați ca și toți cei care erau de față...

Românii trebuie să aibă nădejde.

Ei au mulți prietini în Franța și vor număra din ce în ce tot mai mulți... Trebuie să aibă o picătură de răbdare.

Un glas dela sate.

Cinstiți domni dela gazetă!

Dvoastră la gazetă scrieți tot într'una, că oamenii dela sate să fie cu răbdare, că pământul ce li-s'a făgăduit li-se va da de bună sama. Bine faceți, că scrieți. Vorba răspicată și sfatul bun dat la vreme întărește mulți oameni și îndreaptă multe inimi șovăitoare. În satele noastre sunt mulți șovăitori de aceștia. De acesta am fost și eu. De nu era vecinul Tănase cu sfaturile lui, pe cari le-a scos din gazetă dvoastre și din alte gazete, cine ști ce s'ar fi întâmplat cu nenorocitul de mine. Iată, vă scriu pe scurt întâmplarea mea, ca să iae și alții pildă.

Am șapte copilași și nici o palmă de loc. Patru ani m'am chinuit pe toate fronturile, iar ai mei au trecut acasă prin iadul tuturor suferințelor. De câteori îmi sosia câte-o scrisoare cu litania năcazurilor de acasă, îmi venia să-mi izbesc capul de bârna tranșeului, ori săntorc patul puștii și să trăsesc în cap pe cel dintâiu tist.

Intors acasă mi-am găsit familia rărită. Pe doi copii, pe cei mai mici, mi-i-au secerat lipsurile și foamea. Iar biată femeia mea era numai umbră de om.

Când am văzut-o, mi-a venit să uriu de durere. Am stat așa uluit de cap aproape o săptămână. Povestirile nevestii și neorânduiala în care mi-am găsit casa și ograda m'au isbit, cum isbești pe cineva c'o muche în moalele capului. Îmi venea să dau foc satului întreg. Îmi venea să mă duc să strâng de gât pe gazdele din vecini, cari n'au încercat să aline nici într'un chip sărăcia, în care și-au târit zilele ai mei. Parcă o turbare săngeroasă îmi învăluia mintea, de nu puteam judeca nimic. Îmi venia să fac moarte de om. Mi-se părea, că și acum sunt pe front, că întreg satul mi-e dușman, pe care trebuie să-l omor. Eram urmărit de vedenii, cari îmi turburau sufletul ziua și noaptea. Starea aceasta a ținut aproape două săptămâni. Umblam toată ziua hai-hai. Nu-mi găsiam odihnă nici în casă, nici în cuprinsul ogrăzii, nici în sat.

Îmi erau turburate și sufletul și mintea.

În clipe de limpezeală îmi ziceam: ce se va alege, Doamne, de mine și de ai mei, dacă starea asta va ținea mult?

Dar a dat bunul Dumnezeu și n'a ținut mult.

Necuratul, care-mi da târcoale și mă îndemna la rele, a fost gonit de vecinul Tănase al Diacului, om mai cumpănit ca mine și cu știință de carte. El

m'a văzut abătut și dus într'atruirea. A văzut năcazul și temerile de primejdie ale muierii mele. S'a apropiat de mine, m'a ispitit în toată forma. I-am desvăluit toate durerile. M'a ascultat, cu luare aminte și m'a înțeles. M'a mângâiat, așa cum mângâie pe cel căruia i-a murit cineva. Că mie încă mi-a murit ceva: încrederea în oameni și în îndreptarea spre bine a sorții celor săraci. Tănase mi-a spus multe. Știa pune atâta încredere și lumină în spusele lui, de l-ași fi ascultat săptămâni de rând.

Dar n'a trebuit să-mi povestească săptămâni de rând. Au fost deajuns două zile, pentru ca să fiu iarăș Ionul Părvului de mai înainte. Vorbele lui Tănase, așa cuminți și măsurate cum le spunea el, mi-au risipit întunecul din suflet și au revărsat în mine o lumină mare, lumina încrederii în mine și în steaua cu noroc a neamului românesc, căci despre ce alta mi-a vorbit, mie întunecatului acest dascăl al meu, decât despre încrederea ce trebuie s'o aibă fiecare om în puterile lui și ale neamului său. Mi-a spus despre întâmplările din urmă, despre cari eu nu știam nimic. Că am scăpat de sub unghi de tot, că întreg neamul nostru s'a unit laolaltă într'o țară mare și bogată. Că avem un craiu al nostru, un craiu românesc. Că acest craiu a făgăduit pământ tuturor țărănilor. Că toți o să căpătăm câte-o moșioară. Că moșia grofului dela noi din sat pe primăvară n'o s'o mai mai lucre Domnul Șloim, ci noi satul. Că o să capăt și eu câte iughere voiu putea să lucru, acum în anul acesta pe arândă, iar pe alt an pe vecie, de uric.

Acestea toate se vor face de abună sama, spunea Tănase. Să avem numai încredere în Dumnezeu și în noi înșine. Bunul Dumnezeu și-a întors acum fața și cătră noi. S'a împlinit sorocul suferințelor noastre. De acum n'o să mai fim vitele de jug ale străinilor, ci vom fi oameni siobozi pe moșioarele noastre proprii. Așa vei fi tu, frate Ioane, așa va fi Petrea Cărnului, așa Toaderu Saței și așa toți acei care au trăit până acum numai din mila și pomana gazdelor.

Sus capul, frate Ioane, întărește-ți inima și fi tare. Pământul cari ni-l-au făgăduit cărmuitorii noștri o să ni-se dea. E voința lui Dumnezeu, ca așa să fie. A sosit plinirea vremii și pentru noi, pentru tine, pentru mine și pentru milioanele de lipsiți, ca noi. Așa-i cursul vremii și pentru noi, pe care nu-i putere omenească să-l poată schimba. Până atunci însă să avem pușintică răbdare. Unde e încredere, acolo e și răbdare.

Iar unde sunt amândouă acolo și ajutorul lui Dumnezeu.

Acestea mile-a spus vecinul Tânase. Parcă le citea din cazanie, așa le spunea de frumos și de cu credință. Dar n'a vorbit de geaba. A lecutit un suflet și-a mântuit o familie, Dumnezeu să-i răsplătească. Iar Dvoastre vă dorește tot binele.

Iuonu Pârvului.

Impărtășită prin: P. Suci.

Durerea lor...

Garbai Sándor, unul dintre comisarii ungarilor dela Budapesta, a declarat unui gazetar francez că Ungaria nu se poate lipsi de Ardeal, pentru *carbunii, aurul, argintul și pădurile uriașe*, pe cari le are acest minunat colț de țară...

Firește! Asta e lucru știut, că pierderea bogățiilor Ardealului îi doare pe dumnealor... Dâșii nu se uită, că cine scurmă din pământ acelea bogății și că, după dreptate, cui se cuvin. Ci, vorba aluia: »dă-mi vaca, că-mi place smântâna«!

Ungurii s'au milogit la Antantă să-i scape de bolșevicii din Budapesta.

O deputațiune ungurească a trecut prin Viena spre Roma și Paris, ducând plânsoarea nației ungurești către Congresul de pace, în care se roagă de Antantă să-i mântuiască de stăpânirea barbară a guvernului bolșevist și să trimită oști, cari se ocupe orașul Budapesta, că s'au săturat de revoluție. În fruntea deputațiunii (soliei) stă Grotul Eszterházy, fost ministru președinte, și Palavicini, tot un prof. — De ce nu au dus și pe Măria Sa Károlyi cu dâșii?

Gardă albă, gardă roșie... Isprăvi ungurești.

Țăranii unguri de pe pustă și de dincolo de Dunăre nu sunt de loc mulțămiiți cu isprăvile Cărmuirii bolșevicilor dela Budapesta. Și din nemulțămirea lor se naște răscoală în toată forma. Sătenii zic, că nu mai pot plăti dare unui guvern, care își trimite cătanele ca să-i jăfuiască, să-le mănânce bucatele și vituțele, de aceea au început să se înarmeze și se pregătesc să năvălească în Pesta să răstoarne pe bolșevicii lui Kun Béla.

Acelaș lucru îl fac conții și baronii, cari au fost alungați din castelele lor, ca să se așeze gardiștii roșii în ele. Ei încearcă să-și facă o oaste numită »gardă albă«, cu care vreau să sdrobească pe »gardiștii roșii«, cari le-au dus țara la primejdie. Și se iau de cap cum li mai rău.

ȘTIRI.

— **Sărbătorirea dlui Gavril Precup.** Meseriașii și comercianții români din Blaj au dat a treia zi de Paști o cină la hotelul Moldovan, în onoarea fostului lor președinte Gavril Precup. Această cină de bun rămas, la care au luat parte peste 30 de meseriași, a fost un frumos și demn semn de dragoste, față de bărbatul vrednic care a condus societatea meseriașilor peste 15 ani.

— **Cunună vecinică.** Casa orfanilor din Blaj a primit suma de 630 cor., adunate de prietini blăjeni ai repausatului de mari nădejdi *Dr. Matei Pop*, fost oficer voluntar în legiunile române din Italia, nepotul dlui Dr. Iuliu Maniu, care a murit de o boală grea în orașul Genova. — Fie-i pomenireaveșnică.

— **Nu lipiți scrisorile!** Dacă vrem ca scrisorile noastre să meargă mai repede pe poștă, să nu lipim plicurile! Și să nu scriem mai mult ca patru fețe de epistolă, scrisoare mare, limpede și ceteață.

— **Poșta cu America.** De vre-o două săptămâni au început să vină scrisori dela America. Le scriu cei cari de 4—5 ani de zile n'au mai dat semne de viață. Multe inimi de soții și de copilași se vor înveseli acum prin văile Ardealului nostru. Bucuria celor de acasă e îndreptățită, că în sfârșit s'au deschis cărările celea îndepărtate ale Americii. Pornindu-se poșta Americii, au început să plece și dela noi scrisori, căci dorul nostru încă e tot atât de mare ca și al celor îndepărtați. Din acest prilej vrem să facem băgători de seamă pe toți trimițătorii de epistole, că toate scrisorile, cari pleacă dela noi spre alte țări, deci și către America, trec prin censură. Censura are foarte mult de lucru, prin urmare, *dacă vrem ca scrisorile noastre să nu întârșie mult, să nu le lipim, să scriem limpede și ceteț, și, la nici o întâmplare să nu scriem mai mult ca patru fețe de scrisoare!* În chipul acesta noi înșine grăbim mersul scrisorilor noastre!

— **Cele șapte minuni ale lumii.** Gazeta „Matin“ din Paris, a pus întrebare cetitorilor săi, că ce socotesc, cari ar fi cele 7 minuni ale lumii. Deodată a dat de știre, că pe cei mai dibaci în răspunsuri are să-i premieze (să le facă cinste). După numărarea voturilor dela cetitori, a urmat, că cele 7 minuni sunt aceste: 1. mașina de

zburat, 2. telegraful fără sârmă, 3. radiul (o putere aseună din natură, cam ca electricitatea), 4. locomotiva, 5. tiparul, 6. leacurile de grumăzare și 7. vapoarele. Cinstea cea mai mare de 50,000 de franci a câștigat-o un crișmar cu numele Luis Reb. Acesta, când a aflat de veste, cică ar fi zis: »Acum am găcit și minunea a opta: când am câștigat 50,000 de franci«.

— **Zile fericite.** Toader: Spune-mi Ioane, cari au fost cele mai fericite zile în viața ta?

Ioan: D'apoi frate Toadere, spunându-ți chiar drept, zilele de 1—14 April 1919. Pentru că m'am culcat în seara de 31 Martie și când m'am trezit era deja 14 April, că noaptea pe la miezul nopții se mutase calendarul. În zilele acestea n'am avut vici o grijă, nici o suferință și... nici o însălațiune.

— **Căile ferate și posta Ardealului.** M. Sa Regele a numit în ziua de 9 April de director central al Căilor Ferate din Ardeal pe dl. *Leo Bohățiel*, fost secretar general în Rezortul Comunicației, iar de director Central al Postelor din Ardeal pe dl. *inginer Augustin Maior*, fiul învățătorului nostru penzionar din Reghinul săsesc și fratele tovarășului nostru de muncă, a profesorului Iuliu Maior.

— **„Monumentul Unirii“.** Românii fruntași din Alba-Iulia vreau să ridice acolo un monument mare și vrednic, și anume în amintirea unor întâmplări mari din trecutul acestui oraș, ca 1. Intrarea lui Mihaiu Viteazul, ca Domn al Ardealului, 2., moartea de mari mucenici ai neamului alui Horea și Crișan, 3. Adunarea mare dela 1 Dec. 1918, care a proclamat Unirea Ardealului cu România. — Nu putem, decât să indemnăm cetitorii a contribui după putință și însuflețire la fondul pentru ridicarea Monumentului Unirii.

— **Monument lui Avram Iancu.** Reuniunea femeilor Române din Brad a hotărât în ședința sa din 16 Martie să adune bani pentru ridicarea unui monument lui Avram Iancu, regele munților. Se vestește că pentru acest scop au început oamenii de prin părțile așele să dăruiască sume frumoase. Nu-i vorba: dacă a fost cineva vrednic să i-se înalțe monument, apoi Avram Iancu a fost printre cei dintâi.

— Listele dăruitorilor din Blaj și Crăciunelul de jos pentru năpăstuiții liniei demarcaționale din lipsă de loc am fost siliți să le amânăm și din acest număr.

Concurs.

Cu 1-a Maiu st. n. se începe în Sibiu al doilea curs de telegrafie împreună cu serviciul mișcării pentru viitorii funcționari ai căilor ferate române. La acest curs se vor primi 50 elevi.

Invităm pe tinerii trecuți de 18 ani, neînrolați în armată, cari au aplicare la acest serviciu, să se însinue în persoană, în biroul nostru de mișcare (Sibiu), strada Schevis 3, etaj II. ușa 84), până la 26 Aprille st. n.

La curs se primesc aceia, cari cu testimoniu documentează că au absolvat 4—8 clase medii. Dacă rămâne loc excepțional se vor primi și absolvenți ai claselor 2—3 medii, cari în altă privință se vor afla apți de acest serviciu. Eleve sub aceste condiții încă se primesc.

Afară de testimoniu școlar toți să aducă cu sine extras de botez și adevărță morală.

Cursul va dura 4 luni și elevii vor primi ajutor zilnic 10 cor.

După absolvarea cursului elevii și elevele vor fi plasați la diferite Stațiuni la serviciul activ.

Impărțiți la gări toți elevii și elevele vor avea posibilitatea să învețe și serviciul comercia din care separat vor fi examinați, iar pe urmă vor fi denumiți definitiv cu leafa stabilită în regulament, ca funcționari ai căilor ferate române.

Consiliul Dirigent Român
Resortul comunicației.

Bohățiel,

(49) 4—5. secretar general.

Cine știe

despre *Aurel Szabó*, iurist din Blaj, voluntar pe frontul Italiei, care din 10 August 1916 nu a mai dat nici un semn de viață, fiind la 61. I. R. 14 Feldkomp. (Feldpost 109), să facă bunătate să scrie pe adresa „Unirea Poporului“, înștiințând pe nemângăiata lui mamă. 1—1

Aviz

Icoane sfinte, pictate pe pânză, lemn, eventual pe zid etc. — cruci, prapori, iconostase (altare) re'noiri și reparaturi de picturi vechi — Asemenea tot felul de fotografii executate la comandă

pictorul

2—5 Nicolae Baci

Agărbiciu (jud. Târnava mare)

Se primesc numai decât
2 învățăcei

din casă bună în atelierul de mecanic a dlui ȘTEFAN PUIA din Blaj. 1—3

Numărul cenzurat de Iuliu Maior.

Redactor: Alexandru Lupeanu-Melin.

„VULCAN“, societate industrială pe acțiuni în Blaj.

CONVOCATOR.

P. T. Domnii acționari ai societății industriale pe acții „VULCAN“, se invită cu onoare în sensul §-lui 10 din statute la a VII (șaptea) adunare generală ordinară, care se va ține la Blaj în 4 Maiu st. n. 1919 după amiază la 5 ore în localul Administrației Centrale Capitulare.

Obiectele vor fi:

1. Constatarea acțiilor depuse a acționarilor prezenți și a plenipotențelor înaintate (§. 14. din statute).
2. Deschiderea adunării, denumirea notarului și esmiterea alor doi membrii pentru supravegherea scrutinului și verificarea procesului verbal.
3. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghere, bilanțul pe anii 1916—1918 și darea absoluturilor.
4. Propunere pentru urcarea capitalului societar și schimbarea §. 5, 8, 14, 18, 33, 37 din statute.
5. Alegerea direcțiunii.
6. Alegerea comitetului de supraveghere.

Domnii acționari, cari voiesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotențiat, sunt rugați a-și depune la cassa societății acțiunile și eventual documentul de plenipotență cel mult până în 1 Maiu st. n. la 12 ore din zi.

Blaj, 19 April 1919.

„VULCAN“, societate industrială pe acțiuni.

Direcțiunea.

Conto Bilanț pe anul VII—1918.

ACTIVE:		PASSIVE:	
Numerar de cassă	479.92	Capital de acțiuni	70.000.—
Investiri	235.795.47	Bănci	11.000.—
Anticipație	6.238.29	Fond de amortizare	44.919.80
Debitori	16.409.95	Diverse	6.843.83
		Creditori	126.160.—
	<u>258.923.63</u>		<u>258.923.63</u>
Profit și pierdere.			
EȘITE:		INTRATE:	
Arândă	2.000.—	Din vânzare de mărfuri	3.404.80
Salare	576.—		
Asigurare	828.80		
	<u>3.404.80</u>		<u>3.404.80</u>

Blaj, din ședința direcțiunii ținută la 19 April 1919.

Dr. Izidor Marcu m. p.
prezident.

Dr. Iuliu Maniu m. p.
Alexiu Pop m. p.

Dr. Vasile Suciș m. p.
Eugen Nicolă m. p.

Dr. Dănilă Sabo m. p.

S'a revăzut și aflat în consonanță cu cărțile purtate în ordine.

Blaj, la 19 April 1919.

Gavrila Precup m. p.
prezident.

Vasile Suciș m. p.

Victor Muntean m. p.

„CONSUM“ societate comercială pe acții în Blaj.

Convocator.

P. T. Domnii acționari ai societății comerciale pe acții „Consum“ se invită cu onoare, — în sensul § 18 din statute, — la a XXVII. (douăzeci și șaptea) adunare generală ordinară, care se va ține în Blaj la 10 Maiu 1919 la 3 ore p. m., în localul „Casinei române“.

Obiectele vor fi:

1. Deschiderea adunării, numirea notarului și esmiterea alor doi membrii pentru supravegherea scrutinului și verificarea procesului verbal.
2. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghere, bilanțul pe anul 1918, împărțirea profitului curat, darea absoluturilor și satorirea marcei de prezență pe 1919.
3. Propunere pentru înmulțirea capitalului social.
4. Schimbarea statutelor §. 5, 21, 28.
5. Intregirea direcțiunii și a comitetului de supraveghere.
6. Eventuale propuneri.

Domnii acționari, cari voiesc a participa la adunare, în persoană sau prin plenipotențiat, sunt rugați a-și depune la cassa societății acțiunile și eventual documentul de plenipotență cel mult până în 9 Maiu la 12 ore din zi.

Blaj, la 17 Aprilie 1919.

„CONSUM“ societate comercială pe acții.

Raportul Comitetului de supraveghere.

Onorată Adunare generală!

Comitetul de supraveghere — conformându-se îndatoririlor ce-i impun statutele — a scrintat cassa, a examinat de repetite ori bilanțele lunari, pe cari confruntându-le cu cărțile de contabilitate, le-a găsit bine deduse. S'au vizitat magazinele și pivnițele, unde s'a convins despre buna ordine.

Acelaș comitet examinând bilanțul de pe anul 1918 și contul profit și pierdere, le primește. De asemenea primește și propune spre aprobare proiectul de împărțire a profitului curat pe 1918 în următoarele sume:

1. Acționarilor	Cor.	4000.—
2. Fondului de rezervă	„	6205.78
3. Direcțiunii	„	1178.84
4. Directorului executiv	„	353.64
5. Comitetului de supraveghere	„	471.54
6. Conducătorului	„	117.86
7. Personalului	„	235.68
8. Scopuri de binefacere	„	235.68
9. La dispoziția direcțiunii	„	589.42
10. Supradividendă	„	2400.—

Cuponul să se plătească cu 8 cor. îndată după adunarea generală.

Pe baza acestora propunem Onoratei adunări generale, să binevoiască a lua spre știre acest raport, a aproba bilanțul anului 1918 și proiectul de împărțire a profitului curat și a da atât direcțiunii, cât și comitetului de supraveghere absolutor pe anul trecut de gestiune.

Contul Bilanț pe anul 1918.

A C T I V E		P A S I V E			
	cor.	fil.		cor.	fil.
Cassa	243	53	Capital societar	80000	—
Mărfuri	69679	92	Fond de rezervă	8206	98
Timbre	1500	—	Fond de binefacere	540	20
Debitori	8585	90	Fond de dispoziție	303	45
Depuneri	17860	60	Dividendă neridicată	2504	—
Efecte	5000	—	Profit net	15788	32
Mobiliar	4970	—			
10% Amortizare	497	—			
	107342	95		107342	95

Contul profit și pierdere.

E Ș I T E		I N T R A T E			
	cor.	fil.		cor.	fil.
Salare	11233	74	Din vânzare de mărfuri	41545	32
Contribuție	1780	03			
Spese curente	7536	49			
Fracht și porto	2550	14			
Chirie	2000	—			
Accis	80	—			
Amortizare	497	—			
Competință de timbru	79	60			
Profit net	15788	32			
	41545	32		41545	32

Blaj, din ședința direcțiunii ținută în 17 Aprilie 1919.

Sever Pop m. p.
Conducător și director executiv.

D i r e c ț i u n e a :

Aurel C. Domșa m. p.
president.

Muntean m. p.

Gavril Precup m. p.

Dr. O. Prie m. p.

Dr. Macaveiu m. p.

S'a revăzut și aflat în ordine. Blaj, la 19 Aprilie 1919.

Dr. Izidor Marcu m. p.

Dioniziu Trifan m. p.

Ioan Fodor m. p.

Membrii comitetului de supraveghiere.

TIPOGRAFIA

SEMINARIULUI TEOL. GR. CAT. BLAJ

□ □ FONDATĂ ÎN ANUL 1754. □ □

Execută: ZIARE, REVISTE, CĂRȚI BISERICESTI, MANUALE DIDACTICE, CĂRȚI LITERARE, AFIȘE, BILANȚURI, NOTE, ANUNȚURI, BILETE. □ TOT FELUL DE TABELE etc. etc.

Toate produsele tipografice să tipăresc cu cele mai bune caractere de litere și cu cele mai fine cerneluri de tipar dela renumitele fabrici din Paris, avute în cantitate mai mare înaintea războiului mondial.

Comandele se execută grabnic.

Cercetați Librăria Seminarială din Blaj, unde veți afla tot felul de cărți literare și de știință, aduse numai acum din vechiul nostru regat!

Turnătorie de clopote

Clopote bisericesti și școlare precum și clopote de vite.

Scule bisericesti din metal și tot felul de unelte pentru pompieri (focari) se găsesc la

IOAN SCHIEB

turnătorie de clopote și de metal
în SIBIIU, Salzgasse 37. 1-1

VASILE CIORTEA

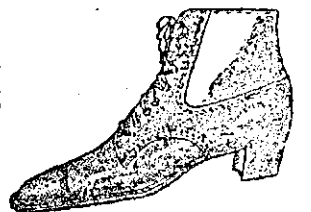
□ □ PANTOFAR □ □

Blaj, Strada Tipografiei, colț cu Piața.

Pregătește:

GHETE PĂPUCI

pentru bărbați,
femei și copii.

ARE PIELE ȘI TALPĂ ADEVĂRATĂ.

Prețuri ieftine!

(4) 5-5

Librăria Seminarială din Blaj

are un DEPOSIT de CĂRȚI BISERICESTI și ȘCOLARE
cu propria Editură.

Cărți din toate ramurile literaturii române.

Cele mai noi Produse literare apărute în cursul războiului. Tot ce a apărut până acum în România veche.

Are tot soiul de REQUISITE de SCRIS și de ȘCOALĂ.